

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/22/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011201032
Dátum vydania rozhodnutia:	19.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7011201032.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcov 1) E. P., bytom v P., Z. XX, 2) O.. E. P., bytom v P., I. XX, 3) O.. R. P., bytom v P., P. 10, 4) H.. P. A., bytom v P., T. X, 5) E. F., bytom v P., Q. XX, všetci zastúpení advokátkou JUDr. Janou Bajúžikovou, so sídlom v M ichalovciach, Štefánikova 8, proti žalovanému Obvodný úrad v Košiciach, so sídlom v Košiciach, Komenského 52, za účasti účastníkov konania 1) O.. E.O., bytom v P., U. XX, 2) D.O., bytom v P., U. XX, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného bývalého Krajského stavebného úradu v Košiciach č. 2011/00769 zo dňa 21. septembra 2011, konajúc o odvolaní žalobcov v prvom až piatom rade proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 S 144/2011-67 zo dňa 16. mája 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S 144/2011-67 zo dňa 16. mája 2012, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č. k. 7S 144/2011-67 zo dňa 16. mája 2012 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania postupu a rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného bývalého Krajského stavebného úradu v Košiciach (ďalej len žalovaný) č. 211/00769 zo dňa 21. septembra 2011, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Mesta Košice, pracovisko Košice - Dargovských hrdinov, č. A/2011/04577-7/III/Po zo dňa 21. júna 2011 v jeho výrokovej časti tak, že vypustil z podmienok pre umiestnenie stavby a jej projektovú prípravu podmienku č. 8 a zmenil číslovanie ďalších podmienok; ostatné časti rozhodnutia potvrdil. Prvostupňový správny orgán - stavebný úrad - Mesto Košice rozhodnutím č. A/2011/04577-7/III/Po zo dňa 21. júna 2011 rozhodol o umiestnení stavby rodinného domu pre žiadateľov O.. E.O. a D.O. na pozemku registra C parc. č. XXX/XX, k.ú. P. F. R.; prípojky inžinierskych sietí budú vedené po pozemkoch registra C parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX k.ú. P. F.

R.. Pre umiestnenie stavby a jej projektovú prípravu v súlade s § 39 a § 39a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) a podľa § 4 vyhlášky Ministerstva životného prostredia č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len vyhláška č. 453/2000 Z. z.), boli pre umiestnenie stavby a jej projektovú prípravu určené podmienky č. 1 - 23.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že žalovaný aj stavebný úrad postupovali v súlade s ustanoveniami stavebného zákona týkajúcimi sa územného konania. Stavba rodinného domu je umiestnená v súlade s funkčným využitím daného územia (nizkopodlažná zástavba rodinných domov). Ďalší účastníci v prvom a druhom rade (navrhovatelia v územnom konaní) preukázali zabezpečenie prístupu k stavebnému pozemku s dopravným napojením na pozemnú komunikáciu na ulici Z.. V podmienke č. 14 rozhodnutia o umiestnení stavby si stavebný úrad vyhradil predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie, podľa ktorých môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktorú sa budú musieť zahrnúť do stavebného povolenia s cieľom prevencie vzniku škôd na existujúcom rodinnom dome parc. č. XXX/X a ďalších stavbou dotknutých nehnuteľností pri preprave stavebných materiálov a presune stavebných mechanizmov. Námietky žalobcov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Žalovaný ani stavebný úrad neboli povinní v konaní akceptovať negatívne stanovisko Útvary hlavného architekta mesta Košice, pretože nemá postavenie dotknutého orgánu podľa § 140a stavebného zákona, a ním vydávané stanoviská nie sú záväzným stanoviskom podľa § 140b stavebného zákona.

Krajský súd považoval za nedôvodnú aj námietku žalobcov, podľa ktorej výstavbou rodinného domu ďalších účastníkov v prvom a druhom rade sa zhorší pohoda bývania v rodinnom dome žalobcov, ohrozí sa bezpečnosť užívania tohto rodinného domu a naruší sa jeho statika. Stavebný úrad práve v záujme ochrany práv žalobcov v podmienke č. 14 územného rozhodnutia si vyhradil predloženie projektovej dokumentácie pre stavebné konanie, ktoré má riešiť organizáciu výstavby, prepravu stavebných materiálov a presun stavebných mechanizmov. Tento postup stavebného úradu je podľa krajského súdu v súlade s ustanovením § 39 stavebného zákona. Krajský súd označil za nedôvodnú aj námietku žalobcov týkajúcu sa zisťovania odstupových vzdialeností medzi existujúcimi rodinnými domami na parc. č. 664/1 a 662/1 a medzi hranicou pozemku č. XXX/X a rodinným domom na parc. č. XXX/X. Je potrebné však uviesť, že uvedené vzdialenosti sa netýkajú územným rozhodnutím umiestňovanej stavby ďalších účastníkov v prvom a druhom rade, ale už existujúcej zástavby rodinných domov. Tieto údaje len dokumentujú reálnu možnosť prepravy stavebných materiálov a presunov stavebných mechanizmov v prípade vydania stavebného povolenia na stavbu rodinného domu ďalších účastníkov v prvom a druhom rade. Preto nebolo podstatné, či predmetné odstupové vzdialenosti zisťovala odborne spôsobilá osoba s certifikovaným meracím prístrojom.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia v prvom až piatom rade v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhli rozsudok krajského súdu zmeniť, rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Po opise predchádzajúcich konaní vo veci žalobcovia namietali, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože neprihliadol na všetky skutočnosti, ktoré vyplývajú z písomných dokumentov účastníkov konania, a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobcovia namietali, že rozhodnutie o umiestnení stavby je vydané v rozpore s právnymi predpismi. Podľa ich názoru neboli zo strany ďalších účastníkov v prvom a druhom rade stavebnému úradu predložené všetky doklady, na základe ktorých by bolo možné rozhodnúť o umiestnení stavby. Výstavba rodinného domu je v rozpore s platným územným plánom mesta Košice č. 870 z 25. júna 1998. V zmysle tohto územného plánu je riešený prístup k pozemkom rovnobežnou komunikáciou s Z. K.. V tejto komunikácii sú riešené aj inžinierske siete pre napojenie uvažovaných rodinných domov; v zmysle stanoviska Útvary hlavného architekta mesta Košice je možné predmetný pozemok parc. č. XXX/XX v k.ú. P. F. R. využívať len ako záhradu. Z územného plánu tiež vyplýva, že využitie pozemkov pre navrhovanú obytnú funkciu je podmienené vybudovaním paralelnej miestnej komunikácie s existujúcim peším prístupom z Z. K. k záhradkárskej lokalite situovanej 50 m južne od tohto pešieho prístupu vrátane vybudovania inžinierskych sietí a rozšírenie existujúcich účelových komunikácií v tejto lokalite. Po vybudovaní a majetkovoprávnom vysporiadaní uvedených investícií bude možné realizovať výstavbu rodinných

domov v tejto lokalite; do tejto doby je možné parcelu využívať ako záhradu. Podľa názoru žalobcov bez prístupovej komunikácie k predmetnému pozemku nie je možné vydať rozhodnutie o umiestnení stavby.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že odvolanie žalobcu je obsahovo identické s obsahom žaloby. Tak ako v žalobe aj v odvolaní žalobcovia opisujú predchádzajúce konania vo veci, ktoré bolo ukončené rozhodnutím č. 2011/00332 zo dňa 7. marca 2011; žalovaný však poukázal na to, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané v inom odvolacom konaní č. 2011/00769 z 21. septembra 2011. Prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu bolo vydané v novom konaní, v ktorom bol stavebný úrad viazaný právnym názorom žalovaného vysloveným v odvolacom konaní. V novom konaní sa stavebný úrad zaoberal námietkami, ktoré boli uplatnené zo strany žalobcov a vyhodnotil ich v rozhodnutí č. A/2011/04577-7/II/Po zo dňa 21. júna 2011. V novom konaní sa stavebný úrad nemôže zaoberať námietkami, ktoré boli vznesené v predchádzajúcom, nakoľko toto konanie bolo právoplatne skončené rozhodnutím žalovaného č. 2011/00332 zo dňa 7. marca 2011. Útvár hlavného architekta mesta Košice nemá postavenie dotknutého orgánu podľa § 140a stavebného zákona a jeho stanoviská preto nemajú povahu záväzného stanoviska podľa § 140b stavebného zákona. Žalovaný uviedol, že v predmetnej veci boli splnené zákonné podmienky na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby rodinného domu na príslušných pozemkoch v k.ú. P. F. R..

Ďalší účastníci konania v prvom a druhom rade sa k odvolaniu žalobcov nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu v rozsahu napadnutom v odvolaní (§ 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov v prvom až piatom rade nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil, s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

S účinnosťou od 1. januára 2013 došlo k zrušeniu krajských stavebných úradov zákonom č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 1 písm. b/). Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 citovaného zákona pôsobnosť krajských stavebných úradov ustanovená osobitnými predpismi prechádza na obvodné úrady v sídlach krajov. V predmetnej veci v druhom stupni rozhodoval bývalý Krajský stavebný úrad v Košiciach, preto jeho právnym nástupcom je Obvodný úrad v Košiciach, ktorý má procesnú spôsobilosť konať v súdnom konaní (§ 2 ods. 6 zákona č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky konal s Obvodným úradom v Košiciach ako s právnym nástupcom žalovaného, a teda účastníkom tohto preskúmovacieho konania (§ 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, § 1 písm. b/, § 2 ods. 1 zákona č. 345/2012 Z. z., § 2 ods. 6 zákona č. 515/2003 Z. z.).

Územné konanie predchádza stavebnému konaniu a jeho právoplatné skončenie tvorí podmienku sine qua non pre stavebné konanie. Územné konanie prebieha pred stavebným konaním alebo najneskôr spolu so stavebným konaním v rámci spojeného územného a stavebného konania za splnenia podmienok uvedených v § 39a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon). V predmetnej právnej veci neboli splnené podmienky na spojenie územného a stavebného konania podľa citovaného zákonného ustanovenia, pretože nejde o jednoduchú stavbu alebo jej prístavbu a nadstavbu, u ktorej by boli podmienky umiestnenia stavby jednoznačné.

Podľa § 37 ods. 1 stavebného zákona podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce

podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

Stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom (§ 37 ods. 2 stavebného zákona).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. 2011/00769, zistil, že ďalší účastníci v prvom a druhom rade požiadali stavebný úrad o vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie stavby rodinného domu na parcele č. XXX/XX, k. ú. P. F. R.. V správnom konaní o tejto žiadosti boli vydané nasledovné rozhodnutia:

1) stavebný úrad - Mesto Košice rozhodnutím č. A/2011/04577-1/III/Po zo dňa 4. januára 2011 návrh zamietol s odôvodnením, že nebol predložený vzťah ani súhlas vlastníka pozemku parc. č. XXX/X k.ú. P. F. R. s právom prechodu cez pozemok a až do vybudovania miestnej komunikácie, inžinierskych sietí a do rozšírenia účelových komunikácií sa má pozemok parc. č. XXX/XX v k. ú. P. F. R. používať ako záhrada,

2) žalovaný rozhodnutím č. 2011/00332 zo dňa 7. marca 2011 zrušil rozhodnutie stavebného úradu č. A/2011/04577-1/III/Po zo dňa 4. januára 2011 a vec mu vrátil na nové konanie. Uviedol, že návrh na umiestnenie rodinného domu je v súlade s funkčným využitím v územnom pláne a cesta (hoci nemá vyhovujúci technický stav) nemôže obmedzovať vlastnícke právo ani účel, na ktorý je predmetná lokalita v územnom pláne určená, t. j. na výstavbu nízkopodlažných rodinných domov. Zároveň žalovaný uviedol, že ďalší účastníci v prvom a druhom rade preukázali prístup k pozemku parc. č. XXX/XX v k. ú. P. F. R. z Z. K. a stali sa spoluvlastníkmi parcely č. XXX/X v k. ú. P. F. R.,

3) následne stavebný úrad - Mesto Košice rozhodnutím č. A/2011/04577-7/III/Po zo dňa 21. júna 2011 po vykonanom dokazovaní rozhodol o umiestnení stavby a stanovil pre jej umiestnenie podmienky č. 1 - 23,

4) žalovaný rozhodnutím č. 2011/00769 zo dňa 21. septembra 2011 zmenil rozhodnutie stavebného úradu č. A/2011/04577-7/III/Po zo dňa 21. júna 2011 tak, že vypustil podmienku č. 8 a zmenil číslovanie ďalších podmienok; v ostatnej časti rozhodnutie potvrdil.

V predmetnom súdnom preskúmaní bolo žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 2011/00769 zo dňa 21. septembra 2011 spolu s rozhodnutím stavebného úradu, ktoré mu predchádzalo, č. A/2011/04577-7/III/Po zo dňa 21. júna 2011. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že žalovaný vo svojom vyjadrení nesprávne uviedol, že išlo o dve konania, pretože rozhodnutím uvedeným pod č. 2 zrušil územné rozhodnutie a vec vrátil stavebnému úradu na nové konanie. To znamená, že v uvedenom štádiu nebolo konanie o žiadosti ďalších účastníkov v prvom a druhom rade o umiestnenie stavby právoplatne skončené a bolo vrátené do štádia prvostupňového konania. Preto bolo potrebné, aby sa stavebný úrad v ďalšom konaní (v štádiu po zrušení rozhodnutia a vrátení veci na nové konanie) zaoberal žiadosťou ďalších účastníkov v prvom až druhom rade o umiestnenie stavby, námietkami vznesenými v pôvodnom konaní a aj ďalšími námietkami vznesenými v štádiu konania po zrušení a vrátení veci na nové konanie. Stavebný úrad - mesto Košice uvedeným spôsobom postupoval. Výsledkom takto vedeného nového konania bolo rozhodnutie stavebného úradu č. A/2011/04577-7/III/Po zo dňa 21. júna 2011 (uvedené pod bodom 3) a následne rozhodnutie žalovaného č. 2011/00769 zo dňa 21. septembra 2011 (uvedené pod bodom 4). Až vydaním naposledy citovaného rozhodnutia žalovaného (uvedeného pod bodom 4) sa konanie o žiadosti ďalších účastníkov v prvom a druhom rade právoplatne skončilo. V žiadnom prípade sa nemohlo jedno konanie o žiadosti právoplatne skončiť vydaním rozhodnutia uvedeným pod bodom 2 a znova o tej istej žiadosti právoplatne skončiť vydaním rozhodnutia uvedeným pod bodom 4, nakoľko by išlo o prekážku rei iudicatae. Nesprávne vyjadrenie

žalovaného v tejto otázke k odvolaniu však nemalo vplyv na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, pretože stavebný úrad v novom konaní sa zaoberal námietkami vznesenými v pôvodnom konaní ako aj v konaní po zrušení a vrátení veci na nové konanie a pretože súd v správnom súdnictve preskúmava zákonnosť postupov a rozhodnutí správnych orgánov.

Ohľadne postavenia útvaru hlavného architekta mesta Košice ako dotknutého orgánu podľa § 140a stavebného zákona Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza nasledovné: Útvar hlavného architekta mesta Košice bol upravený v § 19 Štatútu mesta Košice prijatého uznesením Mestského zastupiteľstva v Košiciach č. 504/2000, ako vyplýva zo zmien a doplnkov vykonaných uzneseniami Mestského zastupiteľstva v Košiciach č. 612/2001, č. 771/2001, č. 820/2002, č. 821/2002, č. 822/2002, č. 874/2002, č. 925/2002, č. 984/2002, č. 1036/2002, č. 67/2003, č. 129/2003, č. 630/2004, č. 1031/2006, č. 1204/2006, č. 147/2007, č. 738/2009, č. 75/2011 a č. 268/2012 (ďalej len Štatút mesta Košice); uvedené ustanovenie bolo s účinnosťou od 1. augusta 2011 zrušené uznesením Mestského zastupiteľstva v Košiciach č. 75/2011, ktorým sa menil a dopĺňal Štatút mesta Košice. V čase konania a rozhodovania stavebného úradu a žalovaného, výsledkom ktorých boli rozhodnutia č. A/2011/04577-1/III/Po zo dňa 4. januára 2011, č. 2011/00332 zo dňa 7. marca 2011 a č. A/2011/04577-7/III/Po zo dňa 21. júna 2011, Útvar hlavného architekta mesta Košice existoval, je preto potrebné určiť, či v tomto období išlo o dotknutý orgán v zmysle § 140a stavebného zákona. V zmysle ustanovení § 140a ods. 1, ods. 2 stavebného zákona sú dotknutými orgánmi:

- a) orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí,
- b) obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavby diaľnice a cesty pre motorové vozidlá,
- c) vlastník sietí a zariadení technického vybavenia územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis,
- d) na území mesta Košice sú dotknutými orgánmi mestské časti, ak podľa Štatútu mesta Košice kompetencie stavebného úradu vykonáva mesto Košice. Ak kompetencie stavebného úradu vykonáva mestská časť, dotknutým orgánom je mesto Košice.

Podľa § 48 Štatútu Mesta Košice je stavebným úradom mesto Košice; pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy. V zmysle § 140a ods. 2 stavebného zákona v spojení s § 48 Štatútu mesta Košice je v Košiciach stavebným úradom mesto Košice a dotknutými orgánmi sú mestské časti mesta Košice - v predmetnej právnej veci mestská časť Košická Nová Ves. Útvar hlavného architekta ako súčasť odborného aparátu mesta Košice zabezpečoval koncepciu územného a dopravného rozvoja mesta, hlavné smery urbanisticko-architektonického rozvoja mesta, stanovoval zásady tvorby prostredia mesta, plnil úlohy mesta, okrem úloh účastníka stavebného konania, podľa § 48 štatútu a plnil ďalšie úlohy vyplývajúce z osobitných predpisov (§ 19 ods. 2 Štatútu mesta Košice). Z citovaných ustanovení stavebného zákona a Štatútu mesta Košice jednoznačne vyplýva, že Útvar hlavného architekta bol odborným, podporným a podriadeným orgánom (a de facto súčasťou) stavebného úradu mesta Košice, preto je v zmysle § 140a ods. 2 stavebného zákona vylúčené, aby bol zároveň dotknutým orgánom oprávneným vydávať záväzné stanoviská podľa § 140b, § 126 stavebného zákona. Útvar hlavného architekta mesta Košice vypracúval podklady pre stavebný úrad ako úrad podriadený stavebnému úradu, nakoľko útvar hlavného architekta za svoju činnosť zodpovedal priamo riaditeľovi magistrátu, predtým priamo primátorovi mesta Košice. V stavebnom konaní nie je prípustné, aby stavebný úrad bol zároveň dotknutým orgánom, nakoľko by tým mohlo prísť k neobjektívnosti pri hodnotení vplyvov umiestňovanej stavby v životnom prostredí. Na základe uvedeného žalovaný aj krajský súd postupovali správne, keď rozhodli, že Útvar hlavného architekta mesta Košice nie je dotknutým orgánom a preto sa na jeho vyjadrenie ako dotknutého orgánu nemôže prihliadať ako na záväzné stanovisko (ide len o vypracovanie odborných a podporných otázok pre stavebný úrad podriadeným útvarom stavebného úradu). Aj keď je ich odôvodnenie v tejto otázke stručné, dáva zákonnú odpoveď na postavenie útvaru hlavného architekta mesta Košice.

Neobstoí ani ďalšia námietka žalobcov, že výstavba rodinného domu je v rozpore s platným územným plánom mesta Košice č. 870 z 25. júna 1998. Uvedený územný plán bol účinný do 31. decembra 2010; správne orgány v roku 2011 preto postupovali podľa § 37 ods. 1 druhá veta, § 3 a § 7a stavebného

zákona. Aj pred stratou účinnosti územný plán umožňoval v predmetnej lokalite zástavbu nízkopodlažnými rodinnými domami. Zároveň nie je bez významu, že stavebný úrad v predmetnej lokalite už povolil stavbu rodinných domov, a to na parcelách č. XXX/XX v k.ú. P. F. R. (rodinný dom sa nachádza oproti umiestňovanej stavbe) a č. XXX/XX v k.ú. P. F. R. (rodinný dom sa nachádza v tej istej línii ako umiestňovaná stavba), tak ako to vyplýva z listov vlastníctva č. XXX a č. XXX vedených pre obec Košice - Košická Nová ves, k.ú. P. F. R., ako aj z kópie z katastrálnej mapy z 2. marca 2011 s doplnením stavu podľa mapy pozemkového katastra vyhotovenej Správou katastra Košice z mapového listu č. P. X-XXXX pre k.ú. P. F. R.. Správne orgány (teda aj stavebný úrad) dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 5 posledná veta Správneho poriadku v spojení s § 140 stavebného zákona). Preto ak stavebný úrad v uvedenej lokalite povolil stavbu rodinných domov, a ak v predmetnej právnej veci umiestňovaná stavba spĺňa zákonné podmienky, nie je dôvod postupovať inak ako v § 3 ods. 5 posledná veta Správneho poriadku. Samotná skutočnosť, že žalobcovia v prvom až piatom rade nesúhlasia so stavbou rodinného domu nemôže bez ďalších relevantných a zákonných dôvodov znamenať nezákonnosť umiestňovania stavby.

V prípade žalobcami namietaného ohrozenia statiky ich rodinného domu boli predložené stanoviská odborne spôsobilé osoby vo výstavbe O.. R. P., stavený dozor, a vyjadrenie statika O.. D. S., v ktorých sa uvádza, že sa neodporúča, prípadne že nie je prípustné, povoliť dopravu stavebného materiálu a ťažkých mechanizmov vedľa rodinného domu na pozemku parc. č. 664/1 vo vlastníctve žalobcov. Ani jedno stanovisko nespĺňa náležitosti znaleckého posudku podľa § 17 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ani vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 490/2004 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Navyše, v správnom konaní stavebný úrad na mieste samom tvrdenia žalobcov preveril, vyhodnotil a určil podmienku č. 14, na ktorú poukázal krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Ďalší účastníci v prvom a druhom rade uviedli, že stavebný materiál bude prepravovaný cez parcelu č. 662/2 ručne s prípadným použitím drobných mechanizmov, teda nie ťažkých mechanizmov, s čím sa už žalobcami predložené stanoviská nevysporiadali. Zároveň bude toto tvrdenie v rámci stavebného konania preverované a kontrolované aj prostredníctvom stavbyvedúceho a stavebného dozoru. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uzavrel, že žalovaný ako aj krajský súd správne považovali námietku žalobcov v tomto smere za irelevantnú.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu žalobcov v prvom až piatom rade zamietol. Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 S 144/2011-67 zo dňa 16. mája 2012 ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 v spojení s §250ja ods. 3 posledná veta Občianskeho súdneho poriadku.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že neúspešným žalobcom v prvom až piatom rade ich náhradu nepriznal, žalovanému náhrada trov odvolacieho konania neprináleží a ďalší účastníci konania v prvom a druhom rade si náhradu trov konania neuplatnili, hoci boli v konaní úspešní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.